

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 682/2024-7

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miloša Maďara (sudca spravodajca) a sudcov Jany Baricovej a Miroslava Duriša v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], t. č. Ústav na výkon trestu odňatia slobody a Ústav na výkon väzby Ilava, proti vyrozumeniu Okresného súdu Prievidza z 23. septembra 2024 v súvislosti s konaním vedeným pod sp. zn. 3T/78/2021-NO takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**
2. Návrhu na vydanie dočasného opatrenia **n e v y h o v u j e .**
3. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa, skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 10. októbra 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), porušenia svojho práva na slobodu a bezpečnosť podľa čl. 5 ods. 1 písm. a) a podľa čl. 5 ods. 4 dohovoru a porušenia práva na účinný prostriedok podľa čl. 13 dohovoru. Súčasne sa domáha vyslovenia porušenia čl. 1 ods. 2, čl. 2 ods. 2, čl. 7 ods. 2 a 5, čl. 12 ods. 1 a 2, čl. 40 ods. 6, čl. 50 ods. 6 a čl. 51 ústavy, vyslovenia porušenia čl. 1 ods. 3, čl. 41 listiny, čl. 1 dohovoru, čl. 22 a čl. 23 oznámenia Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky č. 333/2002 Z. z. o Rímskom štatúte Medzinárodného trestného súdu a čl. 11 Všeobecnej deklarácie ľudských práv negatívnym vyrozumením okresného súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia týkajúcim sa návrhu sťažovateľa na preskúmanie rozhodnutia súdu v dôsledku zmeny zákona podľa § 405a Trestného poriadku v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 3T/78/2021. Žiada ústavný súd o vydanie opatrenia postupom podľa § 129, prípadne § 130 zákona o ústavnom súde č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky

a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ktorým preruší výkon trestu odňatia slobody, keďže ďalším výkonom tohto trestu mu vzniká väčšia škoda a ujma na právach a slobodách, než aká mu vznikla do dňa podania tejto sťažnosti. Súčasne žiada o priznanie primeraného finančného zadostučinenia z dôvodu diskriminácie a nezákonného obmedzenia osobnej slobody nesprávnym rozhodnutím vo veci a o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

2. Sťažovateľ bol Trestným rozkazom okresného súdu sp. zn. 3T/78/2021 uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) a b) Trestného zákona. V návrhu na preskúmanie rozhodnutia poukazoval na novelu Trestného zákona účinnú od 6. augusta 2024, od ktorej vyvodil záver, že vzhľadom na zmenu výšky škody (malá škoda vo výške vyššej ako 700 eur) došlo v jeho prípade (škoda vo výške 438 eur) k zániku trestnosti. Okresný súd zdôrazňujúci spáchanie skutku aj vlámaním podľa písm. b) ods. 1 § 212 Trestného zákona dôvodil, že nedošlo k zániku trestnosti činu podľa § 84 Trestného zákona, a preto v zmysle § 405b Trestného poriadku nerozhodol o nevykonaní uloženého trestu, keďže nie sú na takéto rozhodnutie splnené zákonné dôvody.

3. Z obsahu ústavnej sťažnosti vyplýva nespokojnosť sťažovateľa s právnym posúdením a odôvodnením vyrozumenia okresného súdu. Sťažovateľ zásadne trvá na tom, že strata účinnosti časti zákona z právneho hľadiska znamená zánik ods. 1 § 212 Trestného zákona, a teda aj sním súvisiacich písm. a) a b). Možno vyvodiť, že pre sťažovateľa má ústavnoprávnu relevanciu tá skutočnosť, že nezohľadnením právnej normy § 212 ods. 1 písm. a) a b) Trestného zákona ako celku malo dôjsť k nesprávnemu právnemu výkladu, bez logického základu, ktorý sa má priamo negatívne premietiť v pokračovaní nezákonného výkonu trestu odňatia slobody, čo sťažovateľ vníma aj v kontexte nerovnosti s inými už prepustenými osobami v porovnateľnej situácii.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie práva na slobodu a bezpečnosť, práva na spravodlivý súdny proces a práva na účinný opravný prostriedok v spojení s porušením všeobecných ústavných princípov negatívnym vyrozumením okresného súdu o návrhu sťažovateľa na preskúmanie rozhodnutia v dôsledku zmeny zákona podľa § 405a Trestného poriadku.

5. Sťažovateľ sa domáha zániku trestnosti činu podľa § 212 ods. 1 písm. a) a b) Trestného zákona v dôsledku zmeny zákona; kým sťažovateľ argumentuje, že zánik trestnosti sa má dotknúť celého ods. 1 § 212 Trestného zákona pri rozhodujúcom kritériu, ktorým má byť výška spôsobenej škody, tak okresný súd pripomína aj vlámanie ako samostatnú skutkovú podstatu trestu činu krádeže, čo viedlo k záveru o nenaplnení zákonných dôvodov na preskúmanie rozhodnutia sťažovateľa v dôsledku zmeny zákona.

6. Ústavný súd považuje záver okresného súdu vyjadrený v poslednom odseku napadnutého vyrozumenia a úvahy, ktoré ho k tomu viedli, za správne a ústavne udržateľné. Je skutočne potrebné oddeliť čiastkové skutkové podstaty trestného činu krádeže podľa toho, či prisvojením si cudzej veci zmocnením sa jej (ods. 1) bola spôsobená malá škoda [písm. a)] alebo bez ohľadu na výšku škody bol čin spáchaný vlámaním [písm. b)]. Celistvé posudzovanie ods. 1 § 212 Trestného zákona na účely posúdenia zániku trestnosti činu, tak ako to formuluje sťažovateľ,

nezodpovedá zákonnej koncepcii samostatných skutkových podstát trestného činu krádeže vyjadrených v ustanoveniach písm. a) a b) ods. 1 tejto právnej normy. Je potrebné zdôrazniť, že pri trestnom čine krádeže podľa § 212 písm. ods. 1 písm. b) Trestného zákona nie je spôsobenie škody zákonným znakom.

7. Vychádzajúc z uvedeného, je potrebné konštatovať, že právny záver okresného súdu, že v právnej veci sťažovateľa nedošlo k zániku trestnosti činu v zmysle § 84 Trestného zákona, hoci výška škody nedosahuje zákonnou novelou zmenenú výšku malej škody, a to v dôsledku spáchania trestného činu krádeže vlámaním, sa opiera o adekvátnu aplikáciu a výklad relevantnej právnej normy. Preto ústavný súd dospel k záveru, že neexistuje relevantná spojitosť medzi uplatnenými právami sťažovateľa na jednej strane a napadnutým vyrozumením na strane druhej z dôvodov uvádzaných v ústavnej sťažnosti. Preto ústavnú sťažnosť v celom rozsahu odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú (výrok 1 tohto uznesenia).

8. Ústavný súd nevyhovel návrhu na vydanie dočasného opatrenia (prerušenie výkonu trestu), keďže predpokladom na vyhovie takémuto návrhu je záver o potrebe prijať sťažnosť na ďalšie konanie. V danom prípade došlo k odmietnutiu ústavnej sťažnosti v celom rozsahu z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti, preto nebolo možné vyhovieť návrhu sťažovateľa na vydanie dočasného opatrenia (výrok 2 tohto uznesenia).

9. V nadväznosti na závery vyslovené v tomto uznesení ústavný súd konštatuje, že v danom prípade u sťažovateľa nie sú splnené podmienky na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom. Z obsahu ústavnej sťažnosti a výsledku jej posúdenia ústavným súdom je zrejmé, že v danom prípade ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Keďže nebol splnený jeden z predpokladov ustanovenia právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu ústavný súd nevyhovel (výrok 3 tohto uznesenia).

10. Keďže došlo k odmietnutiu sťažnosti ako celku, ústavný súd sa nezaoberal návrhom na priznanie finančného zadosťučinenia, pretože tento je viazaný na to, že ústavný súd sťažnosti vyhovie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. novembra 2024

Miloš Mad'ar
predseda senátu